

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.028 van 3 december 2003
in de zaak A. 144.614/XIV-17.779**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat E. BEYSEN,
 kantoor houdende te 2300 TURNHOUT,
 Steenweg op Zevendonk 60

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, op 1 december 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten van de minister van Binnenlandse Zaken van 3 november 2003, aan de verzoekende partij betekend op 27 november 2003;

Gelet op de beschikking van 1 december 2003 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 1 december 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 december 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BEYSEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verzoekende partij met betrekking tot de derde voorwaarde in essentie aanvoert dat zij na het verlaten van België haar Nederlandse arbeidsongeschiktheidsuitkering zal verliezen omdat zij over geen geldig verblijfsdocument meer zal beschikken terwijl de bevoegde Nederlandse instelling tot heden genoegzaam met een verklaring van de gemeente Beerse dat haar dossier nog in behandeling was, dat er zelfs terugvorderingen zullen worden gedaan, dat de verzoekende partij geen vastgestelde nationaliteit heeft en minstens de facto staatloos is, dat de verzoekende partij in 1988 een geslachtsoperatie heeft ondergaan doch dat zij haar geslachtswijziging niet officieel heeft kunnen laten vaststellen omwille van problemen met het verkrijgen van identiteitsdocumenten en dat zij omwille van dit alles een sociale paria zal worden;

Overwegende dat uit de niet betwiste gegevens van de zaak blijkt dat de verzoekende partij in 1964 als Griek is geboren en in 1965 door een Nederlands echtpaar werd geadopteerd doch dat die adoptie met een vonnis van de arrondissementsrechtbank van Zutphen van 20 juli 1988 werd herroepen en dat het niet duidelijk is of de verzoekende partij nog de Griekse dan wel de Nederlandse nationaliteit heeft of geen van beide; dat het ingeroepen verlies van haar Nederlandse arbeidsongeschiktheidsuitkering, die blijkbaar haar enig inkomen vormt, niet wordt veroorzaakt door de bestreden beslissing doch wel door de onduidelijke nationaliteitstoestand van de verzoekende partij; dat deze toestand zeker sedert 1988 bestaat en evenmin is veroorzaakt door de bestreden beslissing; dat de verzoekende partij haar toestand zelf heeft gecompliceerd door in 2001 naar België te verhuizen met enkel een Nederlands “vreemdelingendocument” met een beperkte lopende duur; dat deze problematiek een rechtstreeks gevolg is van de eigen handelwijze van de verzoekende partij doch, evenmin als de problemen aangaande het geslacht van de verzoekende partij, niet van de thans bestreden beslissing;

Overwegende dat de verzoekende partij geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat wordt veroorzaakt door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, aannemelijk maakt; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie december tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.